

SUURPETOJEN AIHEUTTAMAT KOTIELÄINVAHINGOT

Mari Tikkunen – Suomen riistakeskus
Mirja Rantala – Suomen riistakeskus
Mari Lyly – Suomen riistakeskus

Mikko Jokinen / Suomen riistakeskus

PETOYHDYSHENKILÖ JA PETOVAHINGOT

- Petoyhdyshenkilön (PYH) on hyvä osata tunnistaa kotieläinvahingon aiheuttanut suurpeto.
 - Työ on vaativaa ja edellyttää tietoa petoeläinten saalistuskäyttäytymisestä ja tavoista tutkia kuolleita kotieläimiä.
 - Hyötyä on myös kotieläinten tyypillisten kuolinsyiden tuntemuksesta.
- PYH voi toimia myös riistanhoitoyhdistyksen vahinkovastaavana ja olla tärkeä apu vahinkokatselmuksessa maaseutuelinkeinoviranomaiselle.
- Ennakkoasenteet eivät saa vaikuttaa arvioosi – tärkeintä on objektiivinen havainto vahinkopaikalla.
- Vahinkotapahtumista on hyvä kirjata tiedot myös Tassu-järjestelmään.

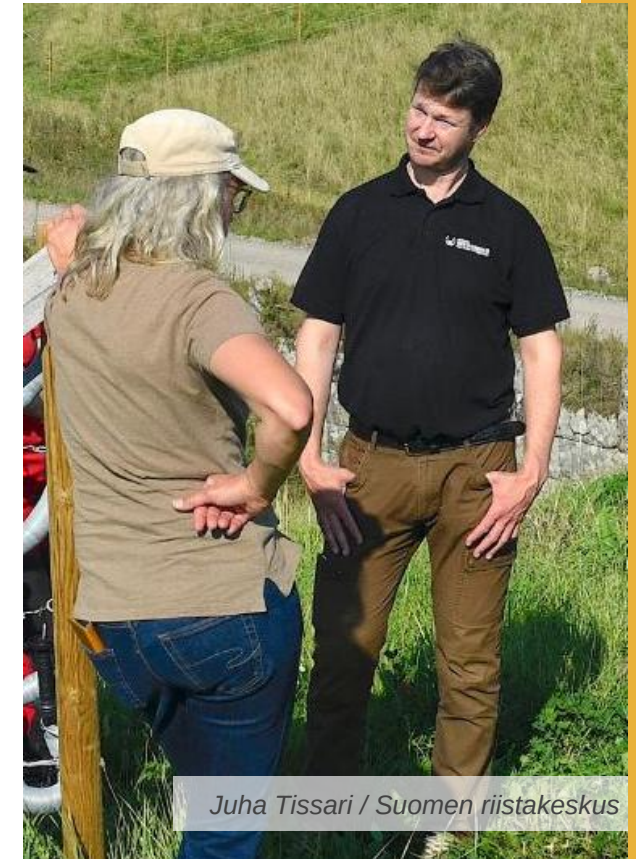
ENNEN VAHINKOPAIKALLE LÄHTEMISTÄ

- Mitä nopeammin vahinko havaitaan ja sitä päästään tutkimaan, sitä tarkempi kuva saadaan sen aiheuttajasta.
 - Tärkeää viestiä eläinten omistajille on, että vahingosta on syytä ilmoittaa nopeasti.
- Jos et pääse vahinkopaikalle heti:
 - Pyydä omistajaa peittämään kuolleet eläimet estääksesi raadonsyöjiä pääsemästä niihin käsiksi – tämä helpottaa vahingonaiheuttajan tunnistamista.
 - Pyydä ettei alueella liikuta turhaan, jotta mahdolliset pedon jäljet säilyvät.

VAHINKOPAIKALLE SAAVUTTAESSA

- Olet usein ensimmäinen henkilö, joka kohtaa petoeläinvahingon kärsineen eläimen omistajan – kohtelee häntä kunnioittavasti.
- Aloita selvitys yleiskatsauksella, ennen kuin tarkastelet kuolleita eläimiä lähemmin.
- Älä tee hätiköityjä päätöksiä: vahingon-aiheuttajaa ei kannata päättää mielessään heti, vaikka alustavat havainnot viittaisivatkin tiettyyn petoon.
- Tärkeintä on arvioida, **onko kyseessä suurpetovahinko**. Jos viitteitä, kuten puremia, ei löydy, syy on todennäköisesti jokin muu.
 - Perustele aina päätöksesi faktojen perusteella
- Huolehdi omasta turvallisuudestasi, esimerkiksi eläinvälitteisten tautien varalta: varaa mukaan suojakäsineet ja muita tarpeellisia työvälineitä, kuten nylkyveitsi.

VAHINKOPAIKAN YLEISKATSAUS

- Dokumentoi jäljet ja raato
- Etsi myös tappopaikka – raato ei aina löydy petovahingon tapahtumapaikalta.
- Varmista jälkien alkuperä; raadon luona voi olla myös muiden kuin vahingon aiheuttaneen pedon jälkiä.
 - Esim. ahmat hyödyntävät talvisin ilveksen tappamia poroja.
- Vältä sekoittamasta jälkiä itse. Dokumentoi (mittaa ja kuvaa) jäljet ennen raadon tarkastelua.

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

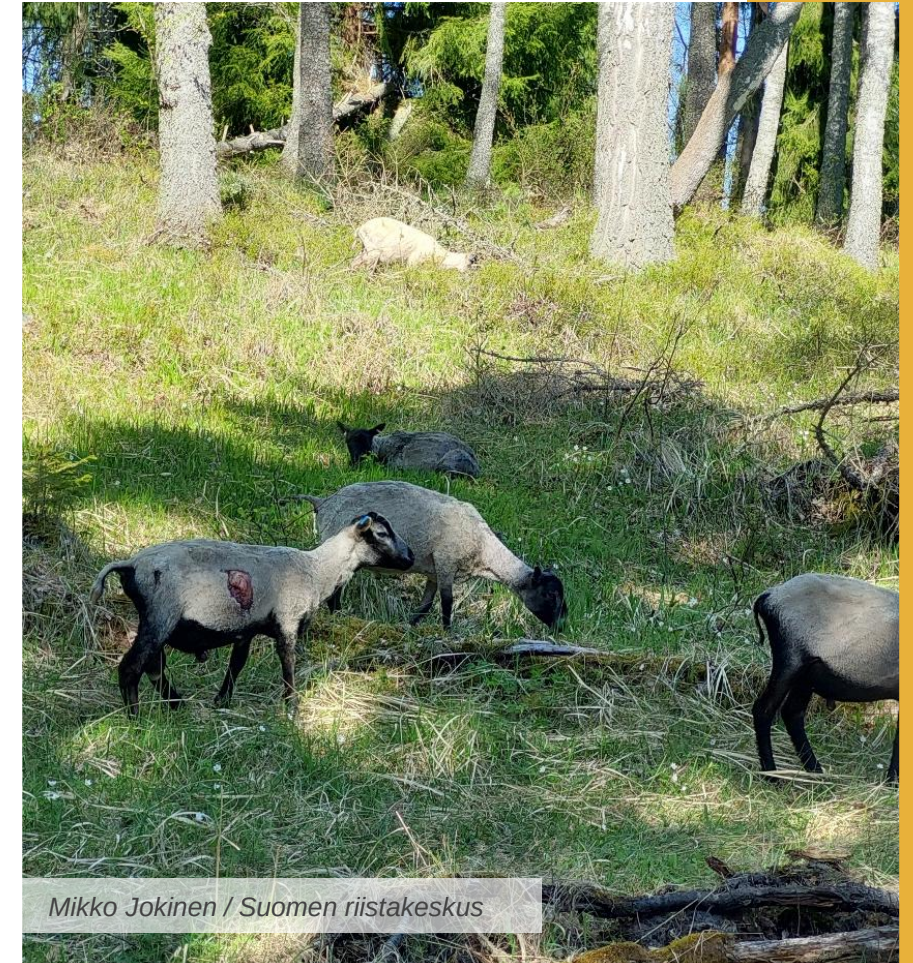
RAADON TUTKIMINEN

- Raadon tutkiminen tuo tärkeitä havaintoja, joita voi verrata pedoille tyypillisiin raatelu- ja syömisjälkiin.
- Kiinnitä huomiota:
 - Raadon asento
 - Mahdolliset purema- ja kynnenjäljet
 - Eläimen yleiskunto ennen kuolemaa
- Älä unohda tunnistella eläintä mahdollisen turvotuksen, murtuminen, ja mustelmien varalta.
- Vahingontekijän varmistamiseksi on raatoa usein nyljettävä. Tällöin tulee nylkeä koko eläin, ei pelkästään purema- ja raatelujälkien kohtia
- Jos samassa paikassa on useita kuolleita eläimiä, ne kaikki tulee tutkia.

PETOVAHINGON TUNNISTAMINEN

- Puremat elävään eläimeen aiheuttavat verenvuotoa ja ihon punoitusta. Vertymät ja verenpurkaumat (punertava tai musta kudosalue) viittaavat petohyökkäykseen, niitä ei synny kuoleman jälkeen.
 - Vertymien ja puremien havaitsemiseksi eläintä voi joutua nylkemään.
- Kuoleman jälkeen puremat näkyvät vain reikinä ihossa. Ne voi aiheuttaa eläimen tappanut peto tai ne voivat olla haaskansyöjän aiheuttamia.
- Puremajäljistä löytyy lähes aina sekä ylä- että alakulmahampaiden jäljet. Jos et löydä niitä, ole hyvin varovainen tulkitessasi sitä, onko vamma aiheutunut puremasta.
- Raadon kunto ja hajottajien vaikutus voivat vaikeuttaa tunnistamista.
- Eläviä eläimiä tutkiessa ole erityisen huolellinen ja tunnustele varovasti koko eläin.

SUURPEDOT VAHINGONAIHEUTTAJINA

Mari Tikkunen / Suomen riistakeskus

KARHUN AIHEUTTAMAT VAHINGOT

- Kohteina: porot, lampaat, mehiläistarhat, kaurapellot ja säilörehupaalit.
 - Lammasvahingot yleisimpiä elo-syyskuussa, mutta voivat tapahtua koko kesän ajan.
 - Vahingot naudoille ja hevosille harvinaisia.
- Ehkäisy: sähköiset aidat.

Hannu Huttu

SUDEN AIHEUTTAMAT VAHINGOT

- Kotieläinvahingot
 - Porot: Pääosin syksyllä ja alkutalvella, mutta mahdollisia ympäri vuoden.
 - Lampaat: Helppoa saalista, usein useita kerralla.
 - Nautakarja: Vahingot kohdistuvat vasikoihin.
 - Hevoset: Harvinaista, muutamia tapauksia viime vuosina.
 - Ehkäisy: Sähköiset petoaidat.
- Koiravahingot
 - Useimmiten metsästystilanteissa, mutta myös kotipihoilla.
 - Osa koirista selviää hengissä.
 - Suurin osa tapahtuu elo-joulukuussa, aktiivisimpaan koirametsästysaikaan

Mari Tikkunen / Suomen riistakeskus

ILVEKSEN AIHEUTTAMAT VAHINGOT

- Pääasiassa porovahinkoja, mutta myös lammasvahinkoja.
- Siipikarja ja kissat voivat joutua saaliiksi.
- Aiheuttaa harvoin koiravahinkoja.
 - Yleensä metsästystilanteissa.
 - Koirat selviävät usein hyökkäyksestä.

Soili Jussila / Vastavalo

AHMAN AIHEUTTAMAT VAHINGOT

- Merkittävin peto porovahingoissa.
 - Saalistaa erityisesti talvella ja keväällä.
- Poronhoitoalueen ulkopuolella myös pienemmät kotieläimet.
- Taitava liikkumaan syvässä lumessa.
- Hyödyntää muiden petojen tappamia haaskoja.

SUURPETOJEN RAATELUTAVAT

Mikko Jokinen / Suomen riistakeskus

ERI PETOJEN RAATELUTAVAT

- **Karhu:** peittelee raadon huolellisesti, murskaa luita.
- **Susi:** tappaa puremalla kaulaan, voi peitellä hieman.
- **Ilves:** peittelee kevyesti, jättää tarkat kynnenviillot.
- **Ahma:** hyödyntää muiden tappamia raatoja.

SUURPETOJEN KULMAHAMMASVÄLI JA PUREMAJÄLJET

- Kulmahampaiden jäljet voivat antaa viitteitä, mutta eivät yksin ole luotettavin tunnistuskeino.
 - Nahka on venyvä, joten hampaiden **reikien välinen etäisyys voi olla harhaanjohtava** – erityisesti nyljetyssä nahassa.
- Karhun puremajäljet suuret, suden keskikokoiset, ilveksellä taas pienet ja terävät jäljet.

Peto	Kulma- hammas- väli (mm)	Reikien koko (mm)	Kulma- hampaan pituus (mm)
Karhu (pentu/eraus)	55–80 (30–55)	8–20 (pienempiä)	ylä: 37–47 ala: 33–43
Susi	40–55	5–8	23–29
Ilves	25–35	2–4	20–27
Ahma	24–35	3–8	19–26

KYNNENJÄLJET

- Myös kynnenjäljet ovat tärkeitä tuntomerkkejä petovahinkojen tunnistamisessa.
- Ilves, karhu ja ahma voivat jättää saaliseläimeen kynsien aiheuttamia viiltoja tai naarmuja.
- Ilveksen kynsien jättämät jäljet ovat teräviä ja vain 1–2 mm leveitä. Karhun kynnenjäljet ja kynnenviiltojen välit ovat puolestaan selvästi leveämpiä.

Reima Ovaskainen / Luke

KARHUVAHINGON TUNNISTAMINEN

- Tappaa puremalla, mutta käyttää myös tassujaan – isku voi katkaista selkärangan.
- Puremat kohdistuvat yleensä niskan, hartian ja selkään.
- Suurimmat kulmahampaan jättämät reiät ja kulmahammasväli (55–80 mm aikuisilla).
 - Erauksilla hampaan koko ja kulmahammasväli on pienempi.
- Syö saaliinsa tarkkaan ja murskaa raajaluiden päät puremalla
 - raajaluu voi olla ns. vedetty tuppeen nahkan sisään.
 - Aloittaa esimerkiksi lampailla usein utareista ja rintarasvasta
- Talja voi säilyä ehjänä, vaikka pehmytkudokset on syöty.

SUSIVAHINKOJEN TUNNISTAMINEN

- Puremat kurkun, kaulan ja hartioiden alueella
- Puremat lävistävät usein henkitorven.
- Puremajäljet suurempia kuin ilveksellä.
 - Kulmahammasväli yli 40 mm.

Sudelle tyypillinen raatelutapa

- Aloittaa syömisen repimällä mahan auki.
- Syö elimiä vatsaontelosta ja lihaa paisteilta.
- Voi purra raajoja poikki.
- Ei yleensä kynnenjälkiä toisin kuin ilveksellä.

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

SUDEN AIHEUTTAMAT KOIRAVAHINGOT

- Tappaa koiria tyypillisimmin puremalla selkään ja niskaan.
 - Puremajälkiä voi olla myös kaulassa ja takajaloissa.
- Usein myös syö osittain, pahimmillaan jäljelle jää vain pää ja selkäranka.
- Kaulan puremajäljet voivat muistuttaa ilveksen jälkiä, mutta susi aiheuttaa yleensä suuremman verenvuodon.

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

ILVESVAHINKOJEN TUNNISTAMINEN

- Puremat kaulassa, kurkussa ja niskassa.
- Kulmahammasväli alle 35 mm, pienet reiät.
- Terävät kynnenviillot.
- Aloittaa syömisen peräaukon ympäriltä.
- Koiravahingoissa pistohaavoja kynsistä ja puremat vartalon etuosassa.
- Kuopii raadon päälle varpuja ja sammalia. Peittelee huolimattomammin kuin karhu.

AHMAVAHINKOJEN TUNNISTAMINEN

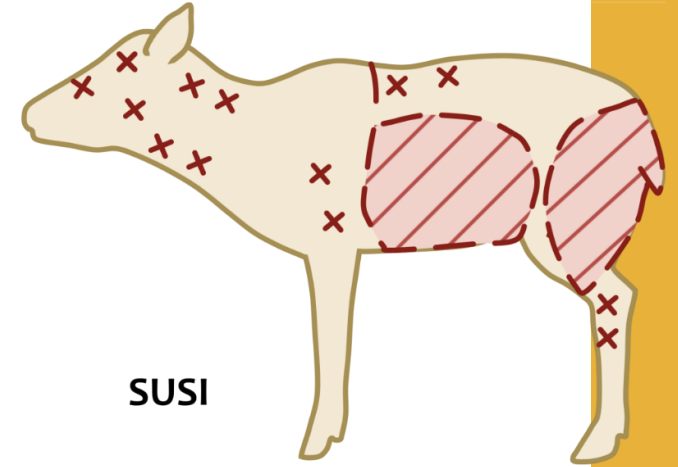
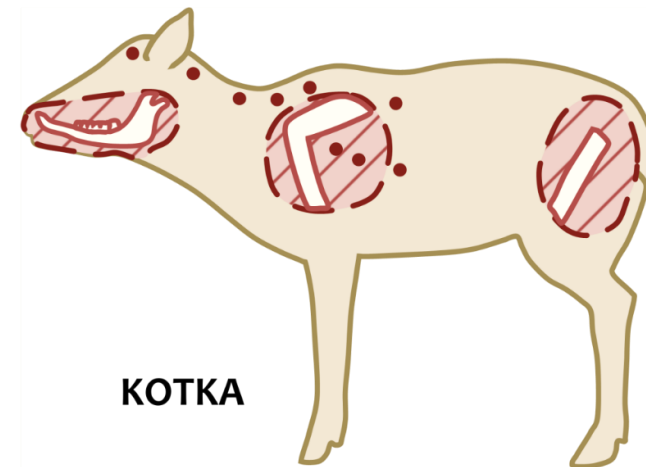
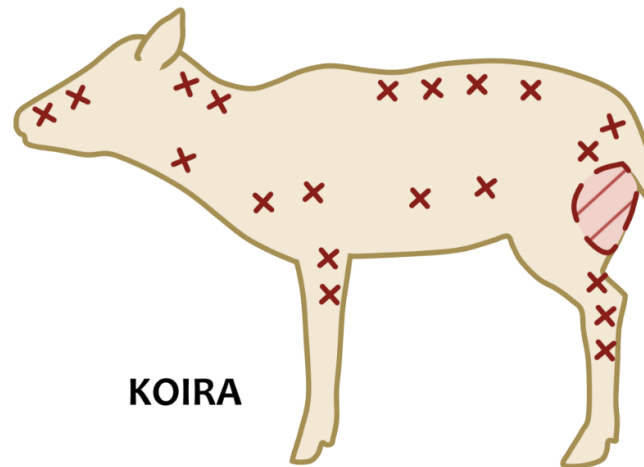
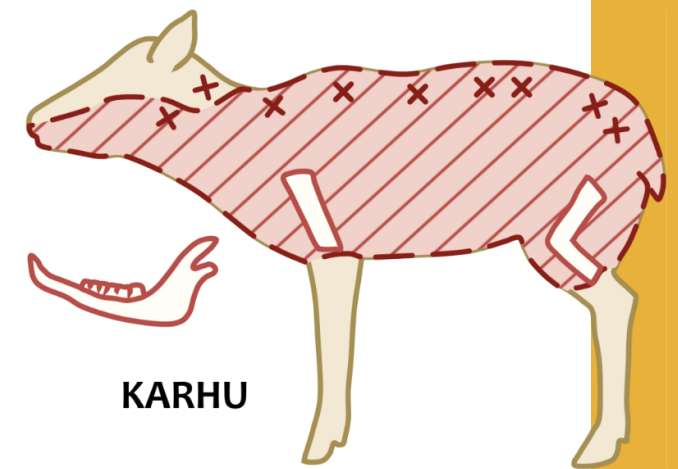
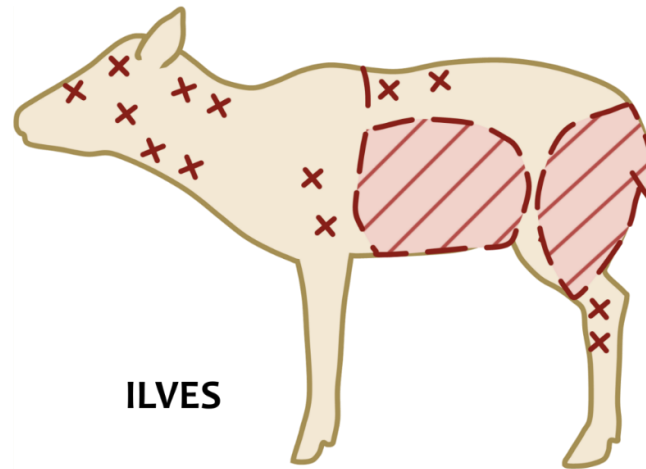
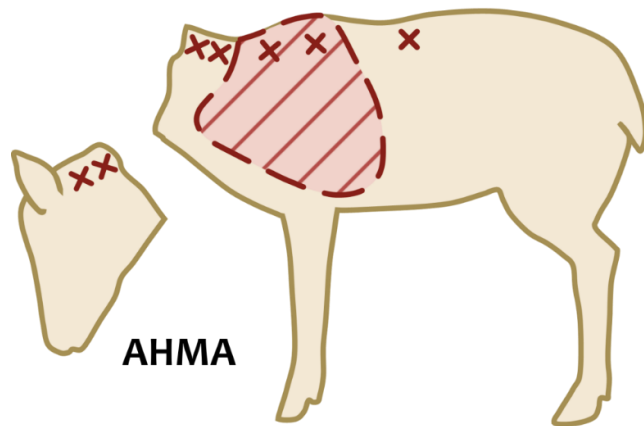
- Puremat niskaan, selkään ja säkään.
- Voi murskata nikamia ja irrottaa pään.
- Piilottaa saaliin osia puuhun tai koloihin

Ahman raatelutapa

- Raatelee voimakkaasti, voi irrottaa raajoja
- Saalistus lumessa jättää tunnistettavia jälkiä.
- Lumessa voi näkyä pitkä painauma, jos saalis on maannut elossa pitkään

KOOSTE: SUURPETOJEN RAATELUJÄLJET

Symbolit: x=purema, vinoviivoitus=syöty/revitty, viivat=kynnenviilto, piste=kynnen pisto, valkoinen=luu

VAHINKOTARKASTUKSET JA KORVAUKSET

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

KORVATTAVAT SUURPETOVAHINGOT

- Eläinvahinkona korvataan kotieläimelle, viljellylle eläimelle, hunajasadolle sekä eläintenpitoon käytetyille aidoille, rakennuksille ja muille vastaaville rakenteille aiheutunut vahinko.
 - Karhujen aiheuttamat mehiläisvahingot
 - Susien ja karhujen aiheuttamat lammassvahingot.
 - Yksittäisiä vahinkoja kohdistuu myös nautoihin, hevosiin ja turkiseläimiin.
- Viljelysvahinkona voidaan korvata riistan pellolle, puutarhalle, taimistoviljelmälle ja kootulle sadolle aiheutuneita vahinkoja.
 - Karhun rikkomat rehupaalit

Tero Salmela / Suomen riistakeskus

VAHINKOTARKASTUS EDELLYTYKSENÄ KORVAUKSELLE

- Vahingosta tulee ilmoittaa maaseutuelinkeinoviranomaiselle viipymättä
 - Ilmoituksen tekee vahingon kärsijä tai porovahingoissa paliskunta.
- Maaseutuelinkeinoviranomainen järjestää vahinkopaikalla maastotarkastuksen.
 - Riistanhoitoyhdistyksen edustajalla on oikeus olla läsnä ja antaa näkemyksensä.
 - Määritellään, onko suurpeto aiheuttanut vahingon, ja mikä suurpeto on ollut kyseessä.

PETOVAHINGKOJEN KORVAUKSET

Korvauskäytännöt

- Korvaukset perustuvat [maa- ja metsätalousministeriön asetukseen \(834/2018\) \(Finlex.fi\)](#).
- Ilmoitus vahingosta on hyvä tehdä, vaikka korvausta ei haettaisi valtiolta (esim. vakuutuksen vuoksi).
- Valtion korvaus maksetaan täysimääräisesti, jos vahinkojen yhteissumma ylittää 170 euroa kalenterivuodessa.

Korvattavat kohteet

- Kotieläimille aiheutuneet vahingot
- Irtaimistovahingot (esim. koiratutkan korjauskustannukset)
- Eläinlääkärikulut (ei kuitenkaan lopetukseen johtaneen hoidon kustannuksia)

Mari Tikkunen / Suomen riistakeskus

POLIISIN TOIMINTAKYNNYKSEN YLITTYMINEN

- Poliisin toimintakynnys ylittyy, kun kyseessä on huomattava omaisuusvahinko
 - Huomattava omaisuusvahinko on käytännössä yli 14 500 euroa. (esim. lampaista yli 100 kpl)
 - Omaisuusvahingot huomioidaan vain yksittäisenä vahinkona. (Ei lasketa yhteen eri tapahtumien vahinkoja.)
- Omaisuusvahingoissa ei yleensä ole kiireellisyysvaatimusta, ellei samalla ole uhkaa ihmisen hengelle tai terveydelle.
- Poliisin maksusäännösten mukaan petoeläinvahinkojen tutkiminen on maksutonta
 - Ensisijainen toimija vahinkojen selvittämisessä on maaseutuelinkeinoviranomainen

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

KOIRAVAHINGOT

Jaakko Alalantela / Suomen riistakeskus

- Susien aiheuttamia koiravahinkoja korvataan vuosittain noin 30–60 tapausta.
- Metsästyskoirat ovat altteimpia – erityisesti kaukana omistajasta työskentelevät.
- Suurimmassa osassa tapauksista koira menehtyy.
- Osa jää henkiin, jolloin korvaukset kattavat eläinlääkärikulut.
- Muut suurpedot aiheuttavat yksittäisiä korvattavia koiravahinkoja vuosittain.

SYVENNÄ OSAAMISTASI

Petovahinkojen tunnistamisopas

Opas petoyhdyshenkilölle

